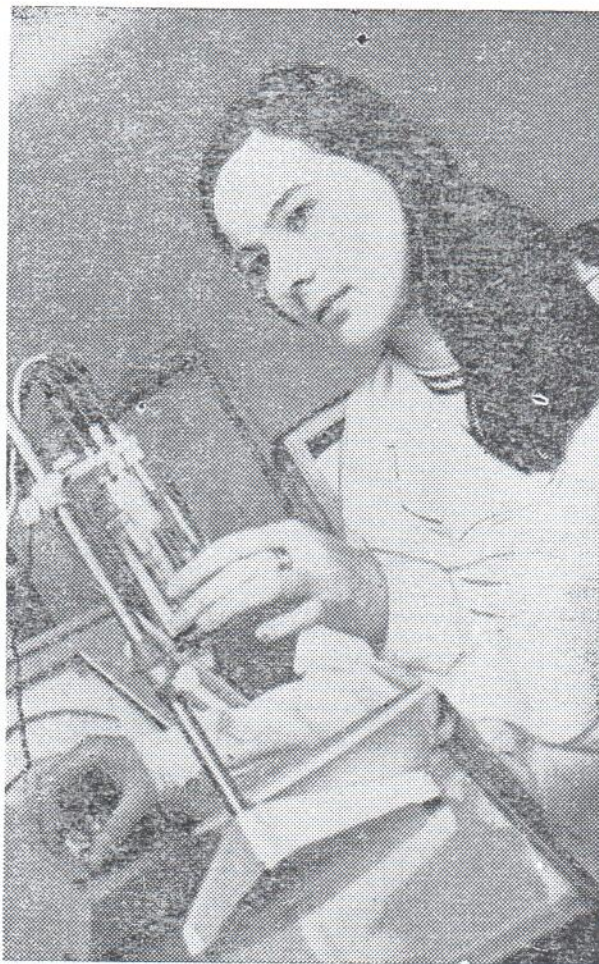

S A V Ē J Ā

Ludmila Dembrovska Livānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpniecībā nav svesiniece — te nostrādāti gandrīz pieci gadi. Sākumā viņa bija aparātu uzraudze, bet kopš 1973. gada veic ražošanas laboratorijas maiņas laborantes pienākumus.

Kad Ludmila Dembrovska strādā, nezinātājam var likties, ka šis darbs nesagādā lielas grūtības. Droši vien tā tas arī ir, tikai... nepieciešama meistarība. Bez tās nav nemaz tik vienkārši noteikt lizīna un reducējamo vielu koncentrāciju, kontrolēt tehnoloģiskos parametrus, kā arī veikt neskaitāmas citas operācijas. Ludmila Dembrovska pati uzskata, ka liela nozīme ir pieredzei un precizitātei. Bet tās cilvēkam šūpulī neviens neieliek, jāiemācās.

Sākumā gāja visādi, ne uzreiz izdevās darbu padarīt kā nākas. Taču Ludmila Dembrovska prata pārvarēt grūtības un ar smaīdu atceras sākotnējo neveiklību, kura pieder jau pagātnei. Tagad biokīmiskajā rūpniecībā viņa ir atzīta sava amata meistare, nesen brauca uz Belgorodas apgabalu, kur top lizīna rūpniecība, mācīja jaunās laborantes, dalījās ar viņām pieredzi un zināšanās.

Biokīmiskās rūpniecības komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Vera Čehāne stāstīja, ka Ludmila Dembrovska savu darbu vienmēr cenšas padarīt pēc iespējas labāk, jo no tā atkarīgs gan produkcijas daudzums, gan tās kvalitāte. Šo komjaunietes lielo atbildības sajūtu un aroda prasmī ievēroja arī laboratorijas vadība. Vai tad citādi viņai uzticētu dažreiz arī mikrobioloģes pienākumus?

Tiešais darbs, kā mēdz teikt, ir tikai viena Ludmilas Dembrovskas dzīves puse. Otrā — tas ir sports. Jauniete ir viena no visaktīvākajām uzņēmuma fizkultūrietēm, spēlē volejbolu, basketbolu.

Attēlā: Livānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības maiņas laborante komjauniete Ludmila Dembrovska.

P. STRAUTA teksts,
J. ZANDES foto